

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7704/2021
06.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Зорана Хаџића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Мацић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Милун Гајић, адвокат из ..., ради иселења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1720/20 од 03.06.2021. године, у седници одржаној 06.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1720/20 од 03.06.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1720/20 од 03.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу, Судска јединица у Варварину П 555/18 од 02.09.2019. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да се исели са свим члановима своје породице и својим стварима из непокретности власништво тужиље и то: кп .. земљишта под зградом - објектом у површини од 1,07 ари, земљиште под зградом - објектом у површини од 1,41 ари, земљиште под зградом - објектом у површини од 0,77 ари, земљиште уз зграду објекта у површини од 5 ари и воћњаком П класе у површини од 11,16 ари, све у укупној површини од 19,41 ар и зграде број 1 породичне стамбене зграде површине 107м², помоћне зграде број у површини од 141м² и помоћне зграде број 3 у површини од 77м² у КО ... из листа непокретности број .. КО ... и све напред наведене непокретности преда у државину тужиљи. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи надокнади трошкове парничног поступка од 51.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1720/20 од 03.06.2021. године, жалба тужене одбијена је као неоснована и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 55/2014, 87/18, 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужене не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе нити потребе новог тумачења права, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Осим тога, тужена у ревизији није пружила доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова.

Из наведених разлога, применом чланова 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 02.04.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 10.000,00 динара.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић